OOST POST
SOERABAIJASCHE COURANT.

№ 31 ZEVENDE JAARGANG. 1859

PRIJS VAN INTEEKENING.
Per 6 maanden voor Soerabaya. . . . . ƒ 7.50
„ „ „ „ Java. . . . . . . „ 9.—
„ „ „ „ Buitenbezittingen. . „ 10.—
„ „ „ „ Nederland. . . . „ 13.—
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

MAANDAG 18 APRIL.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Bij deze Courant behoort een bijvoegsel.

Het oordeel in den vreemde over de Nederlandsche koloniale politiek.

Het is welligt in deze tijden, waarin de Nederlandsche koloniale politiek meer dan immer ter sprake komt, niet onbelangrijk om het oordeel te weten dat in vreemde landen daarover geveld wordt, en wel voornamelijk in die landen, welke geene kolonien bezitten en alwaar men dus geacht moet worden zich omtrent dit onderwerp op het meest onpartijdige standpunt te bevinden.

Het zal daarom onzen lezers niet ongevallig zijn eenige beschouwingen te leeren kennen, gevloeid uit de pen van eenen Duitscher, die er zich eene studie van heeft gemaakt om Nederland in deszelfs verschillende staatkundige aangelegenheden te beschrijven. Die beschouwingen kwamen ons althans belangrijk genoeg voor om eenige kolommen van ons blad toetewijzen aan de mededeelingen van dat gedeelte daarvan hetwelk op onze kolonien betrekking heeft.

Het kleine Nederland kan zelf niet alle noodzakelijke levensbehoeften opleveren; het heeft daarom veel van den vreemdeling noodig. Frankrijk zendt het wijnen en zijden stoffen, Engeland overstroomt het met zijne fabriekaadje, Duitschland voorziet het van natuurvoortbrengselen van onderscheidenen aard. Nederlands eigene handel bestaat hoofdzakelijk in zeeproducten en de voortbrengselen zijner bloeijende veeteelt, boter, kaas en ook vruchten en groenten. Reeds vroeg moest Nederland, als alle kleine en levenskrachtige staten, de behoefte gevoelen, zich eenen weg buiten zijne enge grenzen te banen, zijn grondgebied door buitenlandsche bezittingen te vergrooten en de materiële basis van zijn rijzend aanzien door verre steunpunten te verwijden. Dit stelde het in het bezit zijner inzonderheid in den Oostindischen archipel uitgebreide koloniën, die wederom veroorzaakten dat de Nederlandsche groothandel eigentlijk een met groot voordeel gevoerd wordende tusschenhandel is, welks grondlagen aan de eene zijde de koloniën, aan de andere de staten van Midden-Europa zijn, die geene kolonien hebben. Hierdoor onderscheidt zich Nederland geheel van Engeland, hetwelk het ware en grootste steunpunt van zijnen onmetelijken handel toch immer in zijne eigene industrie en zijnen grooten verbruik van vreemde en inlandsche producten heeft. In den gezegden tusschenhandel wordt Nederland begunstigd door zijne ligging aan de monden van het rijke Rhijngebied, als eene brug, die Duitschland en Engeland, de nieuwe wereld en de oude zeelanden verbindt, als eene markt, waar sinds eeuwen tal van vreemden te zamen stroomden, welke aldaar, eerst voornamentlijk in Antwerpen, later in Amsterdam en Rotterdam, hunne kantoren en magazijnen hielden en zich vestigen bleven.

Met zijne zelfstandigheid (1814) herkreeg Nederland ook een groot deel zijner vroegere kolonien, namelijk ook in den Oostindischen archipel, die Engeland het keizerrijk ontweldigd en in den naam des huizes van Oranje bestuurd had. Alleen de voor zijne zeeheerschappij zoo gunstig gelegen punten, de kaap de Goede Hoop en verscheidene gebieden op het vasteland van Oost-Indie, behield Engeland voor zich, want bij zijn ongehoorden rijkdom aan buitenlandsche bezittingen dunkte het de Oostindische eilanden meer last dan voordeel te geven. Intusschen braken al spoedig onophoudelijke twisten uit tusschen de Engelsche en Nederlandsche Oostindische ambtenaren, welke eerst met het beteekenisvolle tractaat van 1824 een einde namen. Dit tractaat regelt de betrekkingen tusschen de Engelsche en Nederlandsche kolonien. Het laatste rijk stond zijn gansche gebied op het Aziatische vasteland aan Engeland af, waartegen dit laatste al zijne eilanden overgaf. Toen echter Nederland hieruit zijn uitsluitend regt op den archipel afleidde, wilde Engeland, als het koloniale gewigt der groote eilanden ten duidelijkste uitblonk, een zoodanig regt niet erkennen, hetgeen de grondvesting der vrijhaven Sinkapoer, en later nog meer de inbezitneming van het eiland Laboan (door den bekenden Brooke,) benevens zijne plannen met het groote door de natuur zoo rijk bedeelde Borneo bewezen. Dit tractaat bevat evenwel nog de bepaling, dat de Engelschen met hunne vlag en producten en op den voet der meest begunstigde volken moeten toegelaten worden. Door deze bepaling had Engeland zich gewaarborgd. Alles wat Nederland aan Duitschland in Oost-Indië toestaan zoude, komt van zelven ook aan Engeland toe, en uit den aard der zaak en zijne aldaar gelegene bezittingen nog in hoogeren graad.

Gelijktijdig met de sluiting van het de zaken der kolonien regelend tractaat begon koning WILLEM I aan de grondvesting der Nederlandsche handelmaatschappij (1824) — eene der gevolgrijkste scheppingen van dezen vorst. Hij beschonk deze merkwaardige maatschappij met ruime privilegiën, verzekerde haar kapitaal 5 % rente uit zijn privaatvermogen voor den tijd van 20 jaren, en maakte haar den magtigsten centraalhefboom voor de uitbreiding der oostindische cultuur, Nederlandsche industrie, reederijen en des kolonialen handels, hoezeer hij tevens ook dezen hefboom der moderne cultuur met den ouden monopoliegeest bezielde. Niettegenstaande begon spoedig het magtige werken der grootsche onderneming zich te doen gevoelen. Nog in 1828 schenen de kolonien voor de financien slechts lastposten, zoodat de toenmalige zwakke kamer zich het regt van opzigt over de koloniale belangen uit de hand wringen liet. Tot op de nieuwe grondwet van 1848 beheerschte de regering de kolonien geheel autocratiesch, zelfs toen zij aanzienlijke inkomsten gaven en een budget van 80 millioen gulden daarstelden. De nieuwe opkomst van den kolonialen handel in de laatste dertig jaren begon nog juist ter regter tijd. Zonder deze nieuwe ader der welvaart, had Nederland bezwaarlijk de tien jaren van 1830—40 doorgebragt. Veel bragt daartoe bij de Graaf VAN DEN BOSCH als gouverneur-generaal van Oost-Indie, dezelfde man uit het volk, welke ook de maatschappij van weldadigheid en hare armenkolonien in het moederland gegrondvest heeft. Hij ademde de Oostindische bezittingen een nieuw leven in, en vooral grondde hij op Java een nieuw stelsel van cultures, hetwelk aldra de gunstigste gevolgen voor den handel opleverde.

(*Wordt vervolgd.*)

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT.

van den 13den *April* 1859 №. 30.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 3den Februarij 1859, La. A, no. 28, is aan den Oost-Indischen ambtenaar, met verlof in Nederland, M. H. J. Kollmann, laatstelijk kontroleur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en kultures op Java, andermaal verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van zes maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 14den Februarij 1859, is aan den Oost-Indischen ambtenaar, met verlof in Nederland, mr. J. T. M. Godefroij, verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van twaalf maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 14den Februarij 1859, La. A, no. 9, is aan den Oost-Indischen ambtenaar, met verlof in Nederland, G. F. H. Scharten, laatstelijk

WAT ER ALZOO GEKOOKT EN GEGETEN WORDT.

(*Vervolg.*)

In Frankrijk is het eten van paardenvleesch in de mode gekomen. Soep van paardenvleesch, paarden-beefsteaks, pastijen van paardenvleesch, heet of koud, gekookt of gestoofd paardenvleesch, paardenfrikadel en paardenbouilli; op alle mogelijke manieren toebereid heeft men paardenvleesch gegeten, en bevonden dat het een smakelijk, goed koop en voedzaam eten is. Tot nog toe heeft men voor deze proeven niet een jong en deugdelijk paard gebruikt doch slechts afgeleefde huurbonken van twintigjarige dienst, die eenige weken, voor zij geslagt werden, op stal gezet en vet gemest werden, om daarna aan de elegante epicuristen van Parijs als voedsel te worden voorgezet. De heer Hilaire, benevens eenige andere praktische filosofen, hebben verklaard, dat de hippophagie of het eten van paardenvleesch, moet gerekend worden als mede te behooren tot de nieuwste kenteekenen van menschelijken vooruitgang. Bij gelegenheid van het, in 1855 te Parijs gehouden groot diner van paardenvleesch, waar nevens elke schotel van dit nieuw geregt een schotel was opgedist van ossenvleesch, op dezelfde wijze toebereid als het eerste, verklaarden de gasten als uit één mond, dat paardenvleesch de voorkeur verdiende boven koeijenvleesch, en sommigen gingen zelfs zoo ver van te beweren dat het verschil tusschen het eerstgenoemde en ossenvleesch niet noemenswaardig was. Dr. Amèdèe Latour maakte in eene welsprekende redevoering eene vergelijking tusschen de beide vleeschsoorten, waarvan de conclusie ten voordeele van het paardenvleesch luidde: „eene krachtige soep, goed en zeer smakelijk bouilli — het vleesch dat in de soep gekookt was — en uitmuntend gebraad." „Het is bewezen," zegt de heer Richardson, in zijn rapport aan de Commissie tot het onderzoek van vervalsching van levensmiddelen, „dat de tongen van paarden en de beste deelen van dat dier, zoo als de achterstukken, gewoonlijk verkocht worden, om te vermengen met het vleesch van varkensnekken of zwijnskoppen en ook voor saucijsen, enz. Het is eene soort van vleesch dat hard van vezel is, en laat zich beter vermengen, terwijl de daarmede vermengde saucijzen langer goed kunnen blijven, en anders, door lang in den winkel te blijven hangen, week en papperig worden. Het is ook meer dan waarschijnlijk dat het vleesch der Duitsche worsten en saucijzen mede met paardenvleesch vermengd wordt, omdat zij daardoor langer hard blijven." Ezels, wilde zoowel als tamme, zijn eveneens zeer goed te eten. In de goedkoope restauratien te Parijs, discht men veel ezelsvleesch op onder den naam van kalfsvleesch; en wie weet of onze kalfsvleesch- en hampastijen niet van dezelfde origine zijn? De Hottentotsche gastronomen eten quagga's en de Perzen en Tartaren maken jagt op wilde ezels, waaraan zij boven ander wild de voorkeur geven. De manatus of het zeekalf behoort tot die cosmopolieten onder het dierenrijk, die met alle andere eetbare dieren min of meer overeenkomen. Het vleesch is blank en malsch even als jong varkensvleesch; het vet levert een uitmuntend spek op; ingelegd vleesch van dit dier zal verscheidene weken goed blijven, onder luchtstreken waar ander vleesch binnen eenige weinige uren bedorven is; de meer vezelachtige en magere deelen komen overeen met ossenvleesch, behalve dat het hoogrooder van kleur is; het vet van het jong van een zeekalf is als varkensvleesch, waarvan het moeijelijk is te onderscheiden, terwijl men de magere deelen van kalfsvleesch sou kunnen eten. Het vet dat besloten ligt tusschen het ingewand en de huid heeft eene aangename reuk en het smaakt als zoete amandel-olie; men kan het zeer goed gebruiken in plaats van boter en het wordt niet ranzig door in de zon te liggen; het vet der staart is vaster van zelfstandigheid en in de azijn gelegd is het eene lekkernij die zeker slechts door weinigen versmaad zal worden. Deze beschrijving is ongetwijfeld smakelijk genoeg, „maar het schijnt iets afschuwelijks,"

kommies op het kantoor van den adsistent-resident van Patjitan, verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van twaalf maanden.

Civiel Departement.

INGETROKKEN:

Wegens vertrek naar Europa, de aan E. W. Muller, op zijn verzoek, eervol ontslagen officier van gezondheid der eerste klasse, verleende magtiging tot de uitoefening der genees en heelkundige praktijk te Soerabaya.

MAGTIGING VERLEEND:

Tot de uitreiking aan den gepensioneerden officier van gezondheid der eerste klasse F. Engelken eener acte van toelating tot de uitoefening der geneeskundige praktijk te Soerabaya.

Schutterijen, enz.

BIJ DE BATAVIASCHE SCHUTTERIJ.

ONTSLAGEN:

Op hun verzoek, eervol, de kapitein C. Briët en de eerste luitenant F. H. van Deinse, eerstgenoemde met vergunning om de aktiviteits-uniform te mogen blijven dragen.

BEVORDERD:

Tot kapiteins, de eerste luitenants mr. H. W. du Perron en W. F. G. Pool.

Tot eerste luitenants, de tweede luitenants J. E. de Nijs Bik en J. P. Louran, allen van het corps.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE BANDA.

ONTSLAGEN.

Eervol, wegens vertrek, de kapitein-kommandant M. H. W. Nieuwenhuijs, onder dankbetuiging voor de als zoodanig bewezen diensten.

BENOEMD:

Tot kapitein-kommandant, jhr. J. O. Rendorp, sekretaris en magistraat aldaar.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE PADANG.

BENOEMD:

Tot tweeden luitenant bij het korps Nissers, de schutter bij de christen-schutterij Th. In'tveld Purvis.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE AMBOINA.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, de kapitein G. Roijaards.

BENOEMD:

Tot kapitein, H. E. Hoedt, eervol ontslagen eerste luitenant der schutterij te Saparoea.

Militair Departement.

INGETROKKEN:

Op zijn verzoek, het aan den kapitein der infanterie J. L. van Zee verleend tweejarig verlof naar Nederland.

GEPLAATST:

Bij de geneeskundige dienst ter Sumatras Westkust, de officier van gezondheid der derde klasse J. J. de Wilde, onlangs uit Nederland aangekomen.

Door de Hoofdkommissie van Onderwijs in Nederlandsch-Indie, van af 1 Julij 1858 tot en met Maart 1859.

EERVOL ONTSLAGEN:

De ondermeester aan de gouvernements lagere school te Grissee F. A. de Graaff.

De ondermeester aan de gouvernements eerste lagere school te Amboina G. J. P. Canela.

De kweekeling aan de gouvernements lagere school te Pekalongan F. Strielack.

De kweekeling aan de gouvernements lagere school te Grissee D. P. E. van Loosbroek.

ONTSLAGEN:

De ondermeester aan de gouvernements lagere school te Pasoeroewan H. Burer.

BENOEMD:

Tot tweeden onderwijzer aan de stadsschool te Batavia, de onderwijzer voor de O.-I. dienst J. Kunst.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Pekalongan, de onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Rembang J. van der Veer.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Rembang, de ondermeester aan de gouvernements eerste lagere school te Samarang N. P. L. Boijer.

Tot tweeden onderwijzer aan de gouvernements tweede lagere school te Soerabaya, de tweede onderwijzer aan de stadsschool te Batavia A. van Ooijen.

Tot derden onderwijzer aan de gouvernements eerste lagere school te Soerabaya, de tweede onderwijzer aan de gouvernements tweede lagere school aldaar P. C. van Ghert.

Tot tweeden onderwijzer aan de gouvernements tweede lagere school te Soerabaya, de onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Pekalongan J. E. van der Wijk.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Menado, de ondermeester aan de gouvernements lagere school te Buitenzorg L. G. van der Hoek.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Pasoeroean, de onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Poerworedjo J. L. Bloemhard.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Poerworedjo, de ondermeester aan de gouvernements derde lagere school te Samarang J. A. Mierop.

Tot vierden onderwijzer aan de gouvernements tweede lagere school te Soerabaya, de ondermeester aan de gouvernements lagere school te Soerakarta J. Leegstar.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Buitenzorg, H. van der Wulp, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

Tot derden onderwijzer aan de R. C. weeshuisschool te Samarang, de ondermeester aan de gouvernements eerste lagere school aldaar J. M. Halewijn.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Madioen, de onderwijzer voor de O. I. dienst H. A. van der Put.

Tot onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Fort de Kock, de onderwijzer aan de gouvernements lagere school te Buitenzorg J. A. Immink.

Tot ondermeester aan de gouvernements tweede lagere school te Serang W. L. Snethlage.

Tot ondermeester, de kweekeling aan de R. C. weeshuisschool te Samarang G. Piekhaar.

Tot ondermeester, de kweekeling aan de gouvernements lagere school te Benkoelen C. Barrett.

Tot kweekeling aan de gouvernements derde lagere school te Soerabaya E. Spier.

Tot kweekeling aan de gouvernements tweede lagere school te Samarang J. F. E. Jorissen.

Tot kweekeling aan de gouvernements eerste lagere school te Amboina B. J. Laus.

Tot kweekeling aan de gouvernements tweede lagere school te Makassar J. D. J. Snell.

Tot kweekeling aan de gouvernements eerste lagere school te Padang J. N. Dumont.

Tot kweekeling aan de gouvernements tweede lagere school te Amboina B. Soumokil.

Tot kweekeling aan de gouvernements lagere school te Cheribon J. Claeijs.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL.

VAN SOERABAYA.

Gedurende het jaar 1859.

In de maand April	op den 18den.		
„ „ „ Mei	„ „ 2den	en 19den.
„ „ „ Junij	„ „ 2den	„ 19den.
„ „ „ Julij	„ „ 2den	„ 20den.
„ „ „ Augustus	„ „ 3den	„ 18den.
„ „ „ September	„ „ 2den	„ 18den.
„ „ „ October	„ „ 3den	„ 19den.
„ „ „ November	„ „ 2den	„ 18den.
„ „ „ December	„ „ 3den	„ 19den.

des namiddags te vier ure.

(*Voor de policie.*) Ten einde niet te vervallen in de bij de wet bepaalde boete, worden de ingezetenen herinnerd, om hunne huizen aan den weg gelegen, binnen den tijd van *éene maand aantewitten*, daar waar het noodig is te *schilderen* en verder in een zindelijken staat te onderhouden; zoomede om *tweemaal* daags den weg *voor*, *op zijde* en *achter* hunne huizen en erven, voor zoo ver daar een publieken weg langs gaat, te doen begieten.

SOERABAYA, 18 *April* 1859.
(450)

De Adsistent Resident voor de policie,
E. DIBBETS.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Dingsdag den 19den April 1859.

Bij den pachter der pandjes huizen I Gioktjoan in de Maleische kamp en 's avonds in de koffij kamer van den Schouwburg.

Woensdag den 20sten April 1859.

Voor de toko van den heer Duijshart in de stad.

Donderdag den 21sten April 1859.

Voor de toko van de heeren Gebr. Kocken in de stad.

ADVERTENTIEN.

HUWELIJKEN.

Getrouwd:

W. A. H. GRAUSS.
MET
A. A. DUIJSHART.

SOERABAYA,
13 *April* 1859. (453)

GEBOORTEN.

Bevallen van eene *DOCHTER* A. B. H. WALTER geb. *du Cloux*.
TOELONG AGONG, 10 *April* 1859. (442)

Bevallen van eenen *ZOON*, R. E. ROELOFSMA, geliefde echtgenoote van
J. H. LAUTENSLAGER.
KALIWONGO (SAMARANG),
den 2 *April* 1859. (448)

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 19den April 1859.
des avonds ten half acht ure.
DOOR

E. FUHRI & CO.

In de koffijkamer van den *Schouwburg.*

Van EENE UITMUNTENDE VERZAMELING BOEKWERKEN, meest allen geheel nieuw, en waarvan de Catalogus, die op *franco* aanvrage *gratis* verkrijgbaar is, met deze courant algemeen verspreid wordt.

Commissien worden aangenomen. (394)

VENDUTIE

Op Woensdag den 20sten dezer,
BIJ

DUIJSHART.

Van TOKO en MEUBELAIRE GOEDEREN, AMBONSCH HOUTWERKEN, KOOLTEER, SCHEEPS-IJZEREN KOMBUIZEN, SMELTKROEZEN, enz. (430)

Goederen worden in commissie aangenomen

Op Woensdag den 20sten dezer
BIJ

A. DUIJSHART.

Zal nog worden verkocht: EENIGE REGTSGELEERDE BOEKEN, SCHILDERIJEN, PLATEN, eene groote fraaije uit één stuk Ambonsch hout gewerkte TAFEL, enz. (456)

PUBLIEKE VERKOOP VAN EEN PAKHUIS.

Met referte aan onze vorige advertentie wordt bekend gemaakt dat **de publieke vendutie te Soerabaija,** van het PAKHUIS, vroeger geoc-

zoo als de heer Summonds zegt, „het vleesch te kennen en in te slikken van een dier, dat het jong aan de borst houdt, welke eveneens gevormd is als die eener vrouw, terwijl de klaauwen van dit dier aan menschenhanden doen denken." De tong van den zeeleeuw smaakt zeer goed; sommige zeelieden geven er zelfs de voorkeur aan boven ossentong. Walvischvleesch heeft een sterken smaak; het is grof en heeft veel van wild, maar de tong, het hart en de lever smaken vrij goed. Zeehonden- of robbenvleesch is traanachtig en onaangenaam van smaak, hoewel Sir Edward Parry en zijn scheepsvolk eens, toen zij in het ijs zaten ingesloten, weken achtereen geleefd hebben van zeerobben. De Japannezen eten zeer gaarne het vleesch van den walvisch. Het zeezwijn werd vroeger in Engeland als eene koninklijke lekkernij beschouwd; doch tegenwoordig willen er zelfs de zeelieden niet van gediend zijn. Haaijenvinnen zijn bij de Chinezen in hoog aanzien, en het vleesch der wijfjes van den zeebeer smaakt als lamsvleesch, terwijl het jong van dat dier in smaak veel overeenkomst heeft met gebraden varkensvleesch. Tot de zonderlingste eetbare zaken behooren de eetbare vogelnestjes, waarop de Chinezen zoo verzot zijn. Deze nestjes zijn zeer moeijelijk en gevaarlijk te krijgen; zij vereischen veel arbeid om te reinigen en geschikt te maken om verkocht te worden, en worden ten laatste toebereid tot eene soort van smakelooze gelei, die men in de soep doet. Deze gelei is niet half zoo goed als het vet der nagemaakte schildpadsoep, en staat oneindig ver beneden het groene vet der echte schildpadsoep. Die nesten kunnen twee maal 's jaars worden ingezameld. De beste, die verzonden worden naar het keizerlijk hof te Peking, en twee maal haar gewigt aan zilver waard zijn, zijn droog, wit en zuiver; zij zijn broos en gerimpeld, hebben de grootte van een ganzenei, zijn niet dikker dan een gewonen zilveren lepel en wegen tusschen een vierde en een half ons. Uitwendig zien zij er uit als slecht gekookte vezelachtige vischlijm, wit van kleur met eene flaauwe roodachtige tint. Zij worden hoofdzakelijk gevonden op Java en Sumatra, schoon zij evenzeer aangetroffen worden op de meeste rotsachtige eilanden van den Indischen Archipel. De Chinezen zijn groote liefhebbers van deze eetbare nestjes; zij beschouwen ze als een versterkend en vooral als een stimulerend middel.

Er zal wel bijna geen land ter wereld zijn waar men geen vogels eet. In Italië heeft men den becafico; in het Noorden van Europa de hout- en watersnip als ook leeuwrikken en vinken, die, aan stokken geregen, per rissen van eenige dozijnen verkocht worden; en in de meer zuidelijke landen van Europa de ortolaan; het rijstvogeltje in Zuid-Amerika, de bronskleurige duif van Australië, als het zaad van den acaciaboom rijp is, en de verschrikkelijke diabloten van de West-Indiën als de palmboomen met vruchten beladen zijn; — ziedaar eenige der voornaamste lekkernijen uit de vogelenwereld, zonder den pluvier en den kwartel te vergeten of de grootere soorten van wilde vogels, die echter onder eene andere categorie moeten gerangschikt worden. De Italianen eten allerlei soorten van vogeltjes, zelfs nachtegalen, als zij ze maar krijgen kunnen, en daar te lande ziet men roodborstjes, lijsters en ook tamme kraaijen op de markt te koop aanbieden met het honigzoet Toscaansch patois: *Ah signora! cara signora! per carita e per amor de Dio! compra i miei ucelli!* (ach signora, lieve signora! om de liefde, en om de liefde van God, koop mijne vogels), hetgeen, hoewel het in het Hollandsch niets liefelijks heeft, toch in een Italiaanschen mond zoo verleidelijk klinkt, dat men gewoonlijk eindigt met eenige dier vogeltjes te koopen.

(*Vervolg en slot in het volgend Nummer.*)

onpeerd door de firma RUYL CRAMER & Co aldaar, alsnu bepaald is op *Vrijdag den 22sten April* eerstkomende, te tien ure, in het locaal zelf.

Alsmede zal alsdan verkocht worden de aanwezige KANTOOR-INVENTARIS en EENE ZEER GOEDE REISWAGEN.

De Likwidateurs der firma's
BATAVIA, DE WEERDT RUYL & Co EN
6 *April* 1859. RUYL CRAMER & Co.
W. RUEB.
D. F. A. BAUDOIN.
(431) W. J. VAN DEN BROEK.

VENDUTIE.

De ondergeteekende maakt bij deze bekend, dat op *Zaturdag den 23sten April*, alsnog te *Podjok* zullen worden verkocht 771 STUKS voor 's lands dienst afgekeurde HOUTWERKEN, die op de veiling van den 9den dezer onverkocht zijn gebleven.

De Vendumeester te Grissee,
(433) W. CASTENS.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP BATAVIA.

GEZAGVOERDER NEIJTS.

Vertrekt *Vrijdag den 22sten aanstaande* naar BATAVIA via SAMARANG. Adres bij
(457) W. CORES DE VRIES.

STOOMVAART-DIENST

TUSSCHEN

SOERABAYA, SAMARANG EN BATAVIA.

Van SOERABAYA naar SAMARANG *den* 12 en 22*sten April* en 2, 12 en 22*sten Mei.*

Van SAMARANG naar BATAVIA, *den* 15 en 25*sten April* en 5, 15 en 25*sten Mei.*

Nadere informatiën, bij
(426) W. CORES DE VRIES.

STOOMVAART-DIENST

TUSSCHEN

SOURABAYA EN GRISSEE.

De stoomboot GRISSEE, zal voortaan varen, 's morgens ten 6 ure 30 minuten van *Grissee*, ten 11 ure van *Soerabaija*, ten 2 ure van *Grissee* en ten 4 ure van *Soerabaija.*

Bij laag water, wanneer de boot niet binnen kan komen zullen de passagiers voor rekening van de onderneming naar land worden gebragt.

Des Zondags zal de boot niet varen. (460)

VERTREK VAN SCHEPEN.

TER BIJLADING

NAAR AMSTERDAM

VOOR LIGTE GOEDEREN:

Wordt gelegenheid aangeboden per het A 1 Bremer Clipperschip **FRANKLIN**, kapt. H. STOHMANN.

Per het Nederl. Fregatschip **STRAAT BALI**, kapt. FULBRUN.

Per het Nederl. barkschip **MARIA VERONICA**, kapt G. MULDER.

NAAR SINGAPORE.

Per het Fransche schip **CONCORDE**, kapt. BERTIN.

Brieven voor AUSTRALIE zullen tot 20 dezer aangenomen worden ter verzending per de Eng. Clipper schoener **SEAWITCH**, kapt. THS. DEVINE.

Adres.
(452) P. KERVEL & CO.

VRACHT EN PASSAGE

NAAR SAMARANG.

Wordt aangeboden met het Ned. schip

EVERDINA ELISABETH,

KAPITEIN J. C. TONJES, om *Donderdag e. k.* te vertrekken. Adres bij

De Agenten,
SOERABAYA, E. TEN BRINCK & CO.
18 *April* 1859. (458)

VOOR VRACHT

EN

PASSAGE NAAR BATAVIA,

EN DAARTUSSCHEN LIGGENDE KUSTPLAATSEN

Wordt aangeboden het Nederlandsche barkschip

GEB. OEDERS HOUTMAN.

KAPITEIN BAX,

zullende tegen het einde dezer maand vertrekken.

Het schip vaart eenen geëxamineerden scheepsdoctor.

Reflecteerenden gelieven zich te vervoegen bij

De Agenten,
(445) B. J. VAN ECK & CO.

Mr. DELBAERE,

vroeger Advocaat te *Samarang*, heeft de eer aan zijne oude bekenden en het verdere publiek in Ned. Indië bekend te maken, dat hij zich thans, in dezelfde hoedanigheid gevestigd heeft te *Amsterdam*, weshalve hij zich beschikbaar stelt om hunne belangen in *Europa* te behartigen.

Kantoor: op de *Keizersgracht* bij het *Molenpad* H. H. 437. (459)

Mr. CARTER,

CHIRURGIJN-DENTIST:

Is dagelijks te spreken in de *Gatottan*, in het huis naast den Heer VAN DEN DUNGEN. (437)

Ter voorkoming van verwarringen, worden de belanghebbenden gewaarschuwd dat voortaan geene goederen in de stoomschepen van den ondergeteekenden kunnen geladen worden, zoo dezelve niet voorzien zijn van duidelijke merken, en tevens de plaats van bestemming **op ieder stuk** niet met duidelijke letters bekend is gesteld geworden.

(441) W. CORES DE VRIES.

OP NIEUW VERKRIJGBAAR

BIJ

SCHIMMELPENNINCK & CO.

HEELE, HALVE en KWART LOTEN,

IN DE

LOTERIJ

(446) VAN DEN

BATAVIASCHEN SCHOUWBURG.

TE HUUR.

EEN WELGELEGEN HUIS en PAKHUIS, gelegen in de kampong *Bibis*, vroeger als toko geoccupeerd door den Heer D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Te bevragen, bij
(449) TEH BOENTJONG.

TE HUUR.

Om dadelijk te aanvaarden, het TOKO-LOKAAL, laatstelijk geoccupeerd door de firma BIJLEVELD & Co, te bevragen bij

SAMARANG. (444) MAC NEILL & CO.

TE KOOP.

46,500 HOLLANDSCHE METZELSTEENEN, pas aangebragt per **MARIA ELISA**, bij

(436) P. KERVEL & CO.

VERKRIJGBAAR

BIJ

MOSSEMBEKKER & CO.

Alle soorten van schrijfpapier, zwarte, roode en blaauwe inkt, ouwels, inktkokers, pennemessen, blanco-boeken, enveloppen, enz. (440)

BIJ L. G. VAN LAKERVELD & CO.

ONTVANGEN:

1ste kwaliteit MANNILLATOUW van 1 t/m. 6½ dm
GETEERD- en ONGETEERD EUROPEESCH TOUWWERK.
LORDING.
WITTE LIJNEN, als: HUIGING, STIK-, VISCH-, VLAG-, LOG-, DIEPLOOD- en HANDLOOD-LIJNEN.
HENNIPKAL.
ZEILGAREN; voorts
EEN BRANDWAARBORGKAST en IJZEREN GELDKISTJES, zeer geschikt om in kasten met schroeven te worden bevestigd, alsmede
Verschillende soorten van VERWWAREN, GEKOOKTE- en ONGEKOOKTE LIJN-OLIE, TERPENTIJN, ZWEEDSCHE en KOOLTEER. (454)

LEKKERE CASTOR OLIE.

(455) Bij MOSSEMBEKKER & CO.

VERKRIJGBAAR BIJ J. JELLEMA.

TUIGEN voor twee en voor vier paarden.

en

DRIJFRIEMEN van alle afmetingen. (447)

IN COMMISSIE ONTVANGEN:

EENE PRACHTIGE, GEHEEL NIEUWE

PIANINO

van CUYPERS.

(451) Bij GEBR. GIMBERG & CO.

PAS ONTVANGEN.

PUIKE DELFTSCHE BOTER, ZOETEMELKSCHE, EDAMMER, LEIDSCHE, LIMBURGSCHE en ZWITZERSCHE KAZEN, GEROOKTE ZALM, LENGVISCH in blikken, ROOKWORST in reuzel, MUSCADEL-ROZIJNEN, DIVERSE KOEKEN in blik, BANKET en SUIKERWERK enz. enz.

MOSSEMBEKKER & CO.
(438)

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

TE SOERABAYA,

BROCHURES

PER MAIL AANGEBRAGT

MR. P. MIJER. Over het openstellen van kusthavens voor den algemeenen handel in Nederlandsch-Indië. . . . . *f* 2.—

J. D. KRUSEMAN. Het openstellen van havens op Java, Borneo en Sumatra. . . . . . *f* 2.—

W. E. KROESEN en F. H. VAN VLISSINGEN. Cultuur en Industrie ondernemingen op Borneo. *f* 2.—

EMILE DE GIRARDIN La guerre . . . . „ 2.—

(434)

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY.

Verandering van climaat en bovenal van drinkwater, die men bij verplaatsing veelal ondervindt, is dikwerf zeer gevaarlijk. Ten einde de nadeelige gevolgen te voorkomen, die hieruit zoo dikwerf voortspruiten is het volstrekt noodig zich van *Holloway's* vermaarde *Pillen* te voorzien. Het is boven allen twijfel verheven, dat bij alle gevallen waarin de maag en darmen door verandering van climaat, water of diëet of elke andere oorzaak, in wanorde waren, zij snel en zeker de veerkracht en regelmatige werking er van herstellen.

Reizigers in of bewoners van de alluviale districten van het Zuiden en Westen, vinden er een zeker geneesmiddel in voor galachtige aandoeningen en tusschenpoozende koortsen.

Verkrijgbaar à contant bij E. FUHRI & Co, te *Soerabaya*, tot de ondervolgende prijzen: (435)

DOOZEN PILLEN van *f* 1.— *f* 3.— en *f* 5.—
POTTEN ZALF . . „ 1.— „ 3.— en „ 5.—

MOSSEMBEKKER & CO.

HEBBEN UITGEPAKT.

Toiletspiegels van verschillende grootten, *Bengaalsche Hoeden, Witte Broekenstoffen, Zijden Zakdoeken, Wollen dekens, Mail Koffers, Kamferhouten Koffers, Verlakte Presenteer-Bladen, Voeten bankjes, Porceleinen Thee-Kopjes* en *Schotels, Puike Manilla-Cigaren, enz.* (439)

VERTREKKENDE PERSONEN.

F. W. Muller. (432)

JAVA.

De, in het afgeloopen jaar met verlof naar Nederland vertrokken, onderwijzer W. Retgers had, vóór zijn vertrek van hier, door tusschenkomst van de Hoofd-Commissie van onderwijs, der Indische Regering verzocht, eene bezoekreis door Nederland te mogen doen, om daar de voornaamste inrigtingen van openbaar onderwijs te bezoeken, de verbeteringen in leermiddelen en leerwijzen op te nemen, en zich het voor Indië nuttige eigen te maken, ten einde daarvan, bij zijne terugkomst, voor het Indische School wezen in het algemeen en voor zijn eigen werkkring, vruchten te trekken, en zóó de ware verhouding tusschen het Indisch en het Nederlandsch onderwijs goed te leeren kennen.

Hierop kreeg de heer Retgers tot antwoord, dat zijn verzoek naar het Opperbestuur in Nederland was opgezonden.

Met genoegen vernemen wij alsnu, per laatste mail, dat genoemde heer, ten gehoore bij Z. E. den Minister van kolonien toegelaten, Z. E. breedvoerig dit ontwerp heeft uitgelegd, met dat gevolg, dat hij eene gunstige beschikking op zijn verzoek heeft ontvangen en voornemens was, die reis in de maand Maart te beginnen en door alle provinciën van het rijk uit te strekken.

Als een bewijs van groote belangstelling in het doel dier reis, van de zijde des opperbestuurs in Nederland, kunnen wij nog melden, dat Z. E. de Minister van Binnenlandsche zaken de HH. Inspecteurs en Schoolopzieners heeft uitgenoodigd, den heer Retgers, bij zijne komst in hunne respectieve districten, zoo veel mogelijk behulpzaam te zijn.

Java Bode.

BONI.

Hetgene wij tot dus verre onzen lezers hebben medegedeeld betrekkelijk de krijgsverrigtingen tegen Boni was geput uit particuliere berigten.

De *Javasche Courant* bevat thans het rapport omtrent de inneming der hoofdplaats Boni op den 28sten Februarij l. l., waaruit wij nog de volgende bijzonderheden overnemen.

Bij den opmarsch naar Boni, den 28sten Februarij, was de expeditionaire magt verdeeld in 3 kolonnes, samengesteld als volgt:

1e kolonne — voorhoede. Kommandant, luitenant-kolonel Kellermann, tevens tweede kommandant der expeditie, staf officier de kapitein Steck:
het regter halve 14de bataillon;
de marine landingsdivisie;
de vijfde kompagnie van het 10de bataillon (en tirailleur);
de sectie houwitsers van de 6 pd. batterij;
eene sectie sappeurs;
een peloton kavallerie;
de ambulance.

2e kolonne; centrum, waarbij de kommandant der expeditie J. A. Waleson met den chef van den staf, kapitein G. S. J. J. D. Bijl de Vroe,
het 3e bataillon infanterie,
de sectie kanons van de 6 pd. batterij,
de sectie houwitsers van de 3 pd. batterij.
eene kompagnie kavallerie en de ambulance,

3e kolonne, achterhoede, onder de bevelen van den majoor J. C. J. Smits, stafofficier de 1ste luitenant-adjudant (thans kapitein) S. Meijers,
5 kompagnien van het 10e bataillon.
de sectie kanons van de 3 pd. batterij,
de 4 mortieren van $11^1/_2$ duim,
eene sectie sappeurs,
een peloton kavallerie en de ambulance.

Met inbegrip der officieren telden de kolonnes eene sterkte van 2430 combattans.

De marschvorm der infanterie was in kolonne met divisien op pelotonsafstand, het front, de regterflank en rug werden gedekt door infanterie-tirailleurs en de linkerflank door de kavallerie.

Een 40 tal scherpschutters was ter beschikking van den kommandant der artillerie aan de voorhoede toegevoegd.

Zoo als bekend is, trof de omtrekkende beweging dezer troepen geheel doel, waartoe ook veel bijdroeg eene demonstratie, die door den kapitein Rijkens met een gedeelte van het te Badjoa achterblijvende linker halve 14e bataillon en een 300 tal met lansen gewapende koelies langs den grooten weg in de strekking van Boni werd gedaan.

De rigting die de kolonne (voorhoede) na het verlaten van het bivouac te Badjoa nam werd door den kapitein Steck aangegeven, op inlichtingen van den stukrijder 1e klasse Latola der 18e kompagnie (3 pd. veldbatterij) die om zijne bekendheid met het terrein tot gids verstrekte.

Nadat men de kampong Tello op een aanmerkelijken afstand voorbij was gegaan, veranderde de kolonne regts van directie en werd de rigting zoodanig genomen dat zij midden door de kampong Maloi, die door een djagongveld in twee deelen wordt gesplitst zonde marcheren. Op 400 passen dien kampong genaderd zijnde deed zich de oorlogskreet der Bonieren en te gelijkertijd hun vuur hooren. De tirailleurs van het 10e bataillon, onder den 1e luitenant van Below, versterkt door de 1e kompagnie van het 14e bataillon (kapitein J. van Leijden) ontvingen last, de eerstgenoemde om den vijand uit het regter gedeelte der kampong te verdrijven en aan den buiten rand stand te houden, en laatstgenoemde om de passage tusschen de twee gedeelten der kampong vrij te maken. De aanval op den regter kampong werd gelijkertijd ondersteund door de houwitsersectie van 12 duim, welke op 500 passen de kampong met granaten bewierp. De resultaten dezer worpen waren allezints gunstig. Al vooruitrukkende kondigde het „ hoerah „ der Indische-tirailleurs van het 10e bataillon aan dat de vijand teruggedrongen werd. Daarop werd besloten de bovenomschreven passage door het gros der voorhoede te forceren en werd de sectie houwitsers in een zeer gunstig terrein opgesteld. Terwijl deze zich in bat terij stelden, werd op de, in passage gekomene troepen, die zich in carré geformeerd hadden, door eene in ons front gelegene linie van vijandelijke versterkingen, alsmede uit de links en regts gelegene kampongs een hevig geweervuur geopend, dat ons echter zeer weinig nadeel toebragt.

Eene links voorwaarts gelegene versterking werd met granaten en kartetsen beschoten en daarna door de tirailleurs aangevallen, met het gunstige gevolg dat weldra alle sterkten de eene na de andere door den vijand in wilde vlugt werden verlaten. Het geweervuur onzer steeds voortrukkende tirailleurs belette hen zich te verzamelen.

In de regts voorwaarts op omstreeks 1000 passen gelegene kampong Tibodjong waren vijandelijke ruiters verzameld. Twee voorwaarts staande huizen met granaten beschoten zijnde, duurde het niet lang of die kavallerie werd op de vlugt gedreven en met kartetsen zoodanig beschoten dat de verdere marsch voor goed van vijanden gezuiverd was. Een panische schrik scheen van dat oogenblik den vijand te hebben bevangen. De vlugt nam al meer toe, toen de houwitsersectie eenige schoten met granaat kartetsen op de vijandelijke ruiters deed, welke de schoonste resultaten opleverden.

Nadat ook dit vuur opgehouden had, rukte de kolonne weder voorwaarts zonder verder verontrust te worden en weldra lag Boni voor haar.

De beide batterijen der expeditie werden nu in linie vereenigd en eene verkenning naar de met eenen aarden wal omringde hoofdstad bevolen. Ten dien einde werden de kompagnies van het 10de en 14de bataillon (1ste luitenant van Below en kapitein van Leijden) die tot dus verre steeds en tirailleur aan het hoofd waren geweest, vervangen door de 2de en 3de kompagnie van laatstgenoemd bataillon, respectivelijk onder den 1sten luitenant van Oort en den kapitein Stennekes, met last om Boni binnen te dringen en de beide Kratons, Mezigit en verdere hoofdgebouwen in bezit te nemen.

Daarna rukten de twee halve batterijen, de 4 nog overgeblevene divisien infanterie met de kavallerie der voorhoede den aarden wal binnen en namen eerstgenoemde op kartetsschotsafstand positie, weldra volgde het centrum en de achterhoede, waarvan het 10de bataillon en de 4 mortieren aan deze zijde van den wal in stelling bleven.

De majoor Belle rukte nu met de 1ste kompagnien van het 3de bataillon ter ondersteuning van de reeds daar zijnde twee kompagnien van het 14de bataillon naar Boni, om de kraton der koningin en de mesigit in den asch te leggen, waartoe eene sectie sappeurs onder den luitenant Stijman werd vooruitgezonden.

De kapitein Steck, die zich in de hoofdkampong begeven had, kwam inmiddels rapporteren, dat Boni geheel verlaten was en weldra verkondigde de opstijgende rookwolken, aan de zoo geduchte Bonieren dat de zetel van hare overmoedige koningin gevallen en aan vernieling prijs gegeven was.

NEDERLAND.

Eene opligting, dezer dagen gepleegd door den beruchter Apeker, alias van der Ven, en ten gevolge waarvan hij op nieuw in handen der justitie is geraakt, is zoo stout en gaat van zoo zonderlinge omstandigheden vergezeld, dat wij het volgend kort verhaal daarvan onzen lezers niet willen onthouden. Zekere predikant te Amsterdam ontving onlangs een brief uit 's Hage, waarin hem werd verzocht, om op een bepaald uur met eene vigelante te verschijnen aan het station van den Hollandschen spoorweg, als wanneer de commissaris van politie der residentie, gekleed in een blaauwen jas en zwarten broek en met een witten zakdoek in de hand, zou aankomen, ten einde hem over eene hoogst teedere zaak te spreken. De predikant, niet gewoon aan de behandeling van politiezaken, scheen soodanige invitatie niet vreemd gevonden te hebben, althans hij voldeed er aan en haalde, in gezelschap van een vriend, den pseudo-commissaris af. Deze begaf zich met den predikant en zijn vriend naar een koffijhuis, doch stond er toen op, om met den eerstgenoemde alléén te blijven. Toen aan dit verlangen was voldaan, haalde de Haagsche politiecommissaris een proces-verbaal voor den dag, waaruit zou moeten resulteren, geappuyeerd door een daartoe betrekkelijk telegrafisch berigt, dat twee knapen waren gearresteerd, onder de beschuldiging liggende van onnatuurlijke zonde te hebben bedreven, en dat zij zouden beleden hebben met den predikant in betrekking te hebben gestaan. Het behoeft geen betoog, hoe vreemd de predikant opzag bij het vernemen van deze vreeselijke aantijging, en, ofschoon natuurlijk bewust van zijne onschuld, is het begrijpelijk dat hij terug schrikte van de gedachte, om als herder en leeraar, in zóó eene zaak, al was zij dan ook ongegrond, betrokken te zullen worden. Waarschijnlijk was dan ook de geheele opligting gebazeerd op die berekening van angstvalligheid. Hoe het zij: na heen en weder praten betoogde de gewaande commissaris van politie dat de instructie nog niet zoo ver gevorderd was, of zij kon met geld worden afgemaakt. Daartoe werd geëischt eene som van *ƒ* 1000; de onbedreven dominé viel in den strik, doch achtte de som toch wat hoog en men sloot eindelijk den koop voor ruim *ƒ* 400. De betaling zou denzelfden avond in een ander koffijhuis plaats hebben. Vóór de uitbetaling echter eischte de predikant het proces-verbaal te bezitten. De gewaande commissaris meende aan dien eisch niet te kunnen voldoen, doch liet papier, touw en lak ontbieden, verzegelde een stuk papier, dat het proces-verbaal zou zijn en schreef er op, dat dit stuk eerst bij den dood van den dominé mogt worden geopend; en in dien toestand vertrouwde hij het kostbare document aan de eer van den predikant toe. Deze was door dit edele gedrag zóó zeer getroffen, dat hij den commissaris, onder dankbetuiging, met eene vigelante weder naar het station terugbragt.

De dominé kon evenwel dien nacht niet slapen en hij besloot, doch te laat! den volgenden dag een eigen onderzoek in te stellen. Een der knapen, die gearresteerd zouden zijn, was opgegeven als werkman in de fabriek der heeren Dudok van Heel te Amsterdam. De predikant ging dáár heen, om naar den persoon te informeren en, tot zijne verbazing, vernam hij omtrent dezen niet alleen gunstige berigten, maar ook dat hij, wel verre van gearresteerd te zijn, in de fabriek werkzaam was. Van dit oogenblik af begon de predikant achterdocht op te vatten en hij seinde naar 's Hage het, dunkt ons vrij zonderlinge berigt, dat hij met zekeren trein aldaar aankomen en dan aan het station wachten zou den commissaris van politie, die Maandag te voren bij hem te Amsterdam geweest was. 't Is onnoodig te zeggen, dat er geen commissaris verscheen, en onze geestelijke begaf zich nu regelregt naar de Haagsche politie, alwaar dadelijk in den brief, dien de gefopte in bezit had, de hand van Apeker werd herkend; terwijl, toen het verzegelde paket werd geopend, bleek, dat het proces-verbaal eenvoudig bestond uit eenige vellen onbeschreven papier! De politie te 's Hage met ijver de justitie te Amsterdam voorlichtende, gelukte het deze laatste weldra Apeker in handen te krijgen, en het is onder de beschuldiging van de boven beschreven opligting gepleegd te hebben, dat hij eerlang te Amsterdam teregt zal staan.

Wij moeten ten slotte hierbij voegen, dat het nadrukkelijk is tegengesproken dat de opgeligte persoon een Amsterdamsche predikant zoude zijn.

— Henri H. W....., door den krijgsraad van Noord-brabant, wegens desertie in 1831, tot 10 jaren kruiwagen-straf veroordeeld, heeft in zooverre van Z. M. den koning gratie verkregen, dat die straf veranderd is in zes maanden detentie; omtrent zijne zaak strekken de volgende bijzonderheden: W..... een voormalig landmeter hier te lande, was vóór 1830 in militaire dienst geraakt en daarna gedeserteerd, zonder dat hij echter bij den vijand in militaire dienst trad doch hij werd in zijne voormalige betrekking als landmeter in België geplaatst; te St. Nicolaas gehuwd, leefde hij daar sedert jaren met zijne vrouw, zonder kinderen; aan hem en zijne vrouw werd de opvoeding toevertrouwd van een onecht kind, dat bij de beide echtelingen door een heer tegen een jaarlijksch kostgeld werd besteed, dat nogtans onbetaald bleef. W.. met zijne vrouw hadden zich echter sedert acht jaren met zoo veel liefde aan het kind gehecht, dat zij het ook zonder schadeloosstelling behouden wilden. Op eenmaal nu vorderde de vader zijn kind in het afgeloopen jaar terug, dat door de beide echtgenooten natuurlijk geweigerd werd. W..... aan zijne geboortegrond gehecht, was gewoon jaarlijks eene geheime reis, naar G .. in Zeeland te maken, ten einde zijnen vader en verdere familie een bezoek te brengen. Daarvan maakte de vader gebruik, om het kind in zijne magt te krijgen; bij schreef naar een der autoriteiten in Nederland, dat de deserteur van het Nederlandsche leger, W..... van daar vertrokken was en hij op een door hem aangegeven datum te G. zou aankomen; het gevolg was zijne gevangenneming en veroordeeling. W..... alzoo verwijderd zijnde, werd zijne vrouw door een vriendin, die door den vader in het komplot was overgehaald, bezocht: deze vertrok na dat bezoek, en verzocht de vrouw van W..... haar tot aan het spoorweg station, in gezelschap van het lieve kind, zoo als zij het noemde, uitgeleide te doen, waaraan zonder argwaan werd voldaan; op het oogenblik van het vertrek des spoortreins, maakte de vriendin zich plotseling meester van het kind, met de woorden: het is uw kind niet, maar het mijn! De ongelukkig gemaakte vrouw en voedstermoeder zeeg in onmagt; de spoortrein vloog heen en met dezen haar lieveling. Ziedaar de uitkomst van eene intrigue die op het laatst van 1858 werd gespeeld.

Het zal echter bij het eindigen van den straftijd van W..... en zijn terugkeer naar België te bezien staan, of die zoo gelukkig gespeelde intrigue ook zoo gelukkig en eervol voor den vader zal afloopen, daar door een proces het geheimzinnige der geboorte van het bedoelde kind openbaarheid zal verkrijgen.

NOORD AMERIKA.

De berigten uit New-York loopen tot 10 Februarij, Daaruit verneemt men, dat het congres te Washington de overlegging heeft geëischt van de instructien die door de Engelsche en Amerikaansche gouvernementen, aan hunne eskaders aan de Afrikaansche kusten gezonden zijn.

— In een van den secretaris der schatkist uitgegaan document worden alle handeldrijvende staten van Europa uitgenoodigd een congres te organiseren, om te beraadslagen over een gemeenschappelijk stelsel van munten, maten en gewigten en over een gemeenschappelijk stelsel van statistieke handelstabellen.

— Volgens eene correspondentie uit Washington in de *New York Herald* zoude de Spaansche gezant gezegd hebben, dat hij, in het geval dat het congres de 30 millioen voor den aankoop van Cuba mogt toestaan, zijne paspoorten zoude vragen.

— De bekende geschiedschrijver Prescott is den 28sten Januarij overleden. Hij had den ouderdom van 63 jaren bereikt en was sedert verscheidene jaren blind.

— De gouverneur-generaal van Canada heeft den 29sten Januarij de wetgevende vergadering dier kolonie te Toronto geopend. In de bij die gelegenheid gehoudene rede verklaarde hij dat koningin Victoria besloten had, den zetel van het bestuur in Canada te verplaatsen naar Quebec, terwijl hij zijn vertrouwen te kennen gaf, dat de bevolking met die keuze genoegen zal nemen. In den verderen loop zijner rede sprak hij van de mogelijkheid, dat de Britsche kolonien in Noord-Amerika gezamenlijk een bond zouden uitmaken, waardoor ze nauwer aan elkander zouden worden gehecht, zullende hij de ter dier zake gevoerde correspondentie aan de wetgevende vergadering overleggen. Wat de kwestie van het tarief aangaat, die zal, volgens zijne verklaring, op eene voldoende wijze geregeld worden.

Toen de gouverneur generaal de vergadering verliet, deden zich luide teekenen van afkeuring hooren. Ook aan zijne rede viel, onder het uitspreken, meer dan eenmaal blijken van afkeuring ten deel.

— Sir W. Gore Ouseley, Engelands buitengewone gevolmagtigde in Amerika, is den 26sten December officieel door den president van Nicaragua ontvangen. Bij die gelegenheid gaf de Britsche staatsman te kennen, dat hij gekomen was om een tractaat van vriendschap met Nicaragua te sluiten; dat de invallen der Amerikaansche vrijbuiters niet langer geduld mogen worden, en dat Engeland veel belang heeft bij de neutraliteit van den transitoweg door Centraal Amerika.

— Men weet dat de heer Belly van de regering van Nicaragua concessie heeft bekomen, om over het grondgebied dier republiek een kanaal tusschen de twee Oceanen te graven, en dat de geldigheid dezer concessie door de Vereenigde Staten betwist wordt. Men verneemt thans, dat de concessie van den heer Belly door de wetgevende magt van Nicaragua, alsmede door die van Costa-Rica, bekrachtigd is.

— In de haven van Greytown bevinden zich vijf oorlogsschepen; de Amerikaansche bevelhebbers hebben bevel ontvangen om alle schepen te onderzoeken, die de Amerikaansche vlag voeren.

— De berigten uit Mexico blijven verward. Gelijk men weet was generaal Miramon tot president gekozen, doch thans schijnt te blijken, dat deze de verkiezing niet heeft aangenomen, althans wordt gemeld, dat generaal Miramon den 26 Januarij, aan het hoofd van 1000 man kavallerie, de hoofdstad had bereikt en generaal Zuloaga op nieuw als president had geïnstaleerd.

Voorts verneemt men dat de Fransche en Engelsche vlootvoogden in de Mexicaansche wateren zich met elkander verstaan hebben, ten einde van de autoriteiten te Vera Cruz de betaling te eischen van den aan Engelsche en Fransche onderdanen verschuldigden interest, uit de maandelijksche opbrengst van tolregten. Verder hebben zij schadevergoeding gevorderd voor de verliezen, die de Engelschen en Franschen gedurende de tegenwoordige omwenteling geleden hebben, alsmede de weder-invoering van het tarief van invoerregten, zooals dit bestond voor een jaar en waarbij aan den handel niet alleen vele faciliteiten toegestaan, maar ook de regten aanzienlijk lager waren. Onder anderen bepaalde dit tarief tot voldoening der invoerregten een termijn van 40 à 80 dagen, terwijl het thans in werking zijnde de onmiddelijke betaling dier regten eischt. Bij weigering hiervan is met eene blokkade van alle havens gedreigd.

Het gouvernementshuis te Guadalajara is ten gevolge van de ontploffing van het kruidmagazijn, in de lucht gevlogen en meer dan 200 menschen hebben daarbij het leven verloren. Of deze ontzettende gebeurtenis aan onvoorzigtigheid of aan boos opzet moet toegeschreven worden wordt niet gemeld.

ZUID AMERIKA.

Te Bahia is eene verschrikkelijke brand ontstaan, zoodat men vreesde dat de stad in de asch zoude gelegd worden.

— Uit Chili wordt gemeld, dat de provinciën Santiago, Valparaiso en Acconcagua voor den tijd van 90 dagen in staat van beleg verklaard zijn, te rekenen van 12 December jl. Die maatregel is door de regering genomen ten gevolge der ontdekking, dat eene zamenzwering beraamd was. Eenige afgevaardigden, die in die zamenzwering betrokken zijn en die de soldaten door oproerige toespraken tot opstand trachtten aan te zetten, zijn reeds in hechtenis genomen.

— In Peru was men nog altijd voor een opstand beducht.

HAITI.

Uit Haïti verneemt men dat de opstand van den generaal Geffrard met een goeden uitslag is bekroond. Keizer Soulouque, door zijne troepen verlaten, heeft afstand van den troon gedaan en is reeds aan boord van een Engelsch vaartuig op Jamaica aangekomen. De republiek is in geheel Haïti geproclameerd. De nieuwe president der republiek, de generaal Geffrard, heeft aan de Dominikaansche regering officieel kennis gegeven van den val van keizer Soulouque, gepaard met de verzekering, dat eene der eerste handelingen van zijn gouvernement zou zijn, om een vredestractaat met de Dominikanen te sluiten. Bij een besluit van den president zijn eenige beperkingen opgeheven, waardoor de handel gedrukt werd terwijl de havens van St. Marc, Miragoane, Aquino en Port de Paix voor den handel geopend werden verklaard. Bij een tweede besluit wordt het nieuwe ministerie benoemd, onder het presidentschap van den generaal Jean Paul. In eene proclamatie aan de inwoners der nieuwe republiek, legt Geffrard zeer vreedzame gevoelens aan den dag.

— De regering der Dominicaansche republiek heeft bepaald, dat te beginnen met 1 Julij, aan vreemde schepen de kusthandel verboden is behalve in de havens van Barunco, Paradis, Petit Trou, Babaro, Macao en Cabarete.

EENE TIJGERJAGT IN DE WOUDEN VAN KEDIRIE.

(*Vervolg en slot.*)

Op een teeken van onzen Djojo Admodjo, lag de geheele cirkel van gewapenden geknield, terwijl de lansen zich ter aarde bogen, nu trad een grijze priester door twee volgelingen vergezeld, uit den volkshoop te voorschijn, na zijne eerbiedige groete te hebben afgelegd voor het stellaadje, waarop de hooge autoriteit van Kedirie had plaats genomen en tot mijne niet geringe verbazing ook de schoone sexe, wier aangeborene teedere gevoeligheid, het grootste sieraad der vrouw, niet in strijd scheen met het wreede bloedige drama, dat zich weldra aan aller oogen zoude ontrollen, begaf zich die priester naar het midden van den kring, ten einde den tijger te noodzaken uit zijn hok te vlugten.

Met luide slagen kapten zijne volgelingen de bamboezen koorden aan stuk, waarmede de deur bevestigd was en even bedaard, alsof men aan eene kat de vrijheid gaf, werd die deur opengetrokken.

Nu stak men den brand in het drooge stroo, zoodat de vlamd warrelend hemelwaarts steeg: met het gelaat naar het hok gewend, keerden toen de priester en zijne medgezellen met afgemetene schreden naar hunne vorige plaatsen.

Aller aandacht was in eene gespannene verwachting; ieders oog staarde met eene zenuwachtige trilling naar het tijgerhok, dat geheel en al gehuld was in rook en vlammen. Reeds brak een zacht gemompel de doodsche stilte af, dat welligt het ondier de voorkeur gaf, zich levend te laten verbranden, dan den strijd te wagen tegen zoovele aanvallers, toen eensklaps beweging ontstond in het vlammende stroo en de tijger met eene achterwaartsche beweging het hok trachtte te verlaten, doch een ontijdig geschreeuw uit duizende keelen, joeg hem, sidderende van vrees, weder in zijn vlammend verblijf. — Maar de vlam lekte tusschen de reten en voegen van het hok, zoodat hij eindelijk dol van verbetene woede en pijn, onder het uiten van een vreesselijk gebrul, zich uit hetzelve wierp. — Terwijl de geheele gewapende massa zich dreigend verhief onder oorverdoovend gejuich, vormde zich eene barriere van puntige lansen.

Verbijsterd en verbluft, stond de tijger een oogenblik in beraad, terwijl zijne half geslotene oogen navorschend den wijden kring doorliepen: oogenblikkelijk scheen zijn besluit genomen en had hij de juiste plaats uitgekozen, die hem de geschiktste gelegenheid kon aanbieden ter ontsnapping. — Onder korte sprongen, terwijl zijne vreesselijke klaauwen dreigende grepen doden in de ledige ruimte, zijne flikkerende oogen bliksemstralen schoten en de met scherpe slagtanden gewapende muil, van tijd tot tijd, een verwoed gebrul uitstiet, wierp de tijger zich regelregt naar die zijde, alwaar de Pradjoerits op een gelid, bedaard hem zagen aankomen. — Alvorens hij den tijd had door eenen wissen sprong eenig voordeel te behalen, drongen honderde lansen vooruit en doorboorden zijn Corpus.

Te vergeefs sloeg het ondier met tanden en klaauwen het hout der lansen stuk, waarvan de ijzers in het vleesch bleven steken: onmagtig bezweek hij weldra voor de overmagt en lag weldra levenloos op den bodem uitgestrekt.

In een oogenblik was hij dermate verminkt, dat men bezwaarlijk in dien doorboorden klomp vleesch, eenen tijger zoude herkend hebben: de een ging strijken met een paar nagels, een ander met een oor, een derde met een stuk vleesch, en vroeg men hun, wat zij daarmede uitvoerden, dan was het algemeene antwoord: dat zulks dienstig was als geneesmiddel voor de eene of andere onherstelbaar gehoudene ziekte.

En waarlijk de uitkomst bewees wel eens, dat eene goede dosis bijgeloof, aan een onschadelijk recept de gewenschte uitwerking gaf.

Wij zullen intusschen den draad hervatten van ons oorspronkelijk verhaal, en derhalve wederkeeren naar de plaats, alwaar een tijger in het vrije woud de vlugt nam voor één enkel man, die de vermetelheid zóó ver dreef, dat men hem niet geheel en al kon vrijpleiten, van eene verregaande roekeloosheid.

Teleurgesteld over het korang hati, zoo als de Raden mâs Djojo Admodjo zich uitdrukte, van den tijger, gaf hij last terugtekeeren naar de dessa Kandat, aangezien de zon reeds eene zekere hoogte had bereikt, zoodat men te vergeefs zoude zoeken naar eenig wild.

Aldaar aangekomen, vonden wij allerlei soort van verversschingen, heinde en verre door de bevolking aangebragt, doch het meest wat ons den maaltijd kruidde, was de opgewekte eetlust, die alleen door de maag eens jagers kan gevoeld worden.

De Luitenant had besloten tegen vier uren in den namiddag eene drijfjagt te houden, en den nacht doortebrengen in hinderlaag: met ledige handen zouden wij niet huiswaarts keeren.

Onder het rooken van eene sigaar, terwijl het lommer van schaduwrijke boomen de hitte van den dag matigde wisten wij onder zeer onderhoudende gesprekken den tijd te korten: — Zijn vurigst verlangen was, eenmaal Europa te kunnen bezoeken, ten einde van nabij die duizende wonderen te kunnen aanschouwen door eene steeds voorwaarts strevende beschaving in het leven geroepen, en waarvan eene doode beschrijving hem slechts een flaauw denkbeeld kon inboezemen.

Begaafd met een helder verstand beoordeelde hij zeer juist de deugden en gebreken der Europeanen, en wist hij het wezenlijke van den schijn te onderscheiden.

Niet zeldzaam deed hij mij verbaasd staan door zijne wijze van denken. — Hij beklaagde de groote onkunde zijner landgenooten, doch volgens zijne meening waren de Javanen in ééne zaak den Europeanen niet ten achter, namelijk in de wijze van beschouwing van den dans. — „Hoe dwaas," zeide hij menigmaal, „zich dermate te ver „moeijen! — Wij laten zulks over aan onze danseressen. „Ik verzeker u, dat ik niet kan begrijpen, hoe verstandige „ouders die redelooze uitspanning toestaan, aan hunne „dochters.

„Waarlijk mijne kris zoude niet lang blijven rusten in „de scheede, wanneer ik een Cavalier op dergelijken ge„meenzamen voet, met mijne zuster zag rondspringen."

„Halte là" viel ik hem dan gewoonlijk in de rede": chacun „son vilain goût! — Een Roomsche Pandite zoude van „den kansel op het eene of andere boerendorp in Noord„Braband eene dergelijke taal voeren en daarmede bijval „vinden, doch wacht u voor eene zoodanige meening „alhier! — De schoone sexe zoude u uitmaken voor eenen barbaar en waarlijk om u gulweg mijn gevoelen te kennen te geven zoude ik mijne zuster dan nog liever zien dansen, dan met eene enorme pruim tabak gewapend betel klaauwen!

Een schaterend gelach was gewoonlijk het antwoord van den opgeruimden Raden mâs, die niet weinig genoegen ondervond wanneer ik zijne sarcastische aanmerkingen met gelijke munt betaalde, zoodat wij ten laatste toestemden in de spreuk: 's Lands wijze, 's Lands eer!

Het was intusschen tijd geworden onze jagt andermaal te hervatten. — Alhoewel ik in Europa wel eens vossenjagten had bijgewoond op grooten voet, op het gebied van dezen of genen Duitschen baron, zoo zag ik echter nimmer eene jagt zóo doelmatig bestuurd, en met zoo weinige vermoeijenis gepaard! — Honderde met lansen gewapende drijvers hadden reeds post gevat ten einde het wild op ons aantedrijven: in de boomen aan den zoom van het woud waren gemakkelijke zitplaatsen aangebragt, de takken weggekapt, die het vrije uitzigt belemmerden, zoodat men waarlijk zich niet beter geplaatst konde wenschen.— Onder een vervaarlijk geschreeuw vingen intusschen de drijvers aan het wild optejagen. — Varkens, paauwen en boschhanen liepen en vlogen in menigte naar allerlei rigtingen: eensklaps schoot een hert in snellen vaart uit het hooge riet tot op slechts weinige passen van den boom waar de Luitenant zich had geposteerd: angstig wendde het dier den kop met zware horens versierd naar den kant van het woud, terwijl het de fijne ooren spitste. Juist op het oogenblik toen het wijfje zich vertoonde aan den zoom van het bosch viel Djojo Admodjo's schot, en doodelijk getroffen waggelde het edele dier op de ranke pooten.

Driemaal sprong hetzelve op om telkens weder ter neder te storten. — Het wijfje intusschen niet wetende van welken kant het gevaar dreigde, vlood verder, doch juist in de rigting, waar de dood haar toefde — Andermaal zag ik, hoe de Luitenant bedaard zijne buks ophief en zijn doel niet miste.

„Zulks is tegen onze afspraak" riep ik in de verte hem te gemoet, doch bedaard steeg mijn luitenant uit den boom, trok zijn jagtmes en maakte een einde aan het zieltogen der doodelijk getroffen dieren.

„De kans was te schoon om er geen gebruik van te „maken, hernam hij lagchend: onze tijgerjagt levert heden „niets op, ik heb daarvan een voorgevoel: wij zullen daar„om heden nacht het lokhert gebruiken, ten einde allen op „Kedirie een boutje te kunnen doen geworden".

De avond was intusschen gevallen en de maan vertoonde zich weldra in vollen luister. — Op zeer geschikte plaatsen had men reeds bij onze aankomst twee gaten in den grond gegraven, eenige duizende schreden van elkander verwijderd, door in den grond gestokene twijgen listig verborgen voor het opmerkzaamste oog, terwijl beiden verschillende gedeelten van het uitgestrekte woud bestreken. — Twee tamme daartoe afgerigte herten, alleen bevestigd door middel van een touw door den neus, hetwelk men, des verkiezende, kon inhalen of vieren graasden op eenigen afstand. — Vergezeld van een paar pradjoerits met lansen gewapend namen wij onze stelling in, terwijl het overige gedeelte zich terugtrok in de naburige dessa. — De luitenant gaf mij nog eens de vermaning op mijne hoede te zijn wegens de vele tijgers, die zich aldaar ophielden en toch vooral toe te zien het lokhert bij vergissing niet dood te schieten.

Weldra zat ik dan in mijnen schuilhoek, die rijkelijk voorzien was van het noodige stroo, doch ook van duizende muskieten, die al gonzende mij om de ooren dwarrelden.

Het heldere maanlicht stelde mij in de gelegenheid ieder voorwerp duidelijk te onderscheiden, zoodat ik dan ook reeds spoedig talrijke wilde zwijnen in de verte bespeurde, die in allerlei rigtingen het woud verlieten.

Het lokhert stak nu en dan wel eens de ooren op en zag schichtig rond naar die knorrende bezoekers, doch bleef weldra vreedzaam aan het grazen.

Men moest zich somwijlen verwonderen over de verregaande onbeschaamdheid dier, door de Javanen zoo gehate, gasten, die zich somwijlen niet ontzien de paggers door te wroeten in de dessas, ten einde zich te goed te doen aan de opgeborgene paddie.

Een der pradjoerits, dien ik bij mij had, bootste zoo natuurlijk het knorren na der zwijnen, dat een groote ever met enorme slagtanden gewapend, regelregt op onze schuilplaats kwam aanloopen. — Vreezende dat hij welligt in zijne minnedrift iedere behoedzaamheid zoude vergeten en ten ontijde in het gat zoude vallen, waarin wij verborgen lagen, stiet ik den ongenoodigden gast zoo onzacht met de punt mijner lans tegen den neus, dat hij schreeuwende als een t m mager varken achteruitstoof en zoo geswind zijne biezen pakte dat wij allen er hartelijk om lagchen moesten. — Wij hadden reeds een paar uren zitten luisteren naar die verschillende geluiden, nu eens door nachtvogels dan weder door viervoetige dieren voortgebragt toen ik eene geheele kudde herten langzaam en statig te voorschijn zag komen aan den zoom van het uitgestrekte woud. — Voor een liefhebber was zulks een grootsch schouwspel. — Ik telde er tot negentien toe, alle volwassene dieren, die achtereenvolgend het onveilige woud verlieten, ten einde den nacht in de vlakte doortebrengen; alwaar de tijger hen voorzeker zoo verraderlijk niet kon bekruipen. — Zij bleven echter op eenen eerbiedigen afstand van de plaats alwaar ik verscholen lag, alhoewel ik nu en dan door het vieren en inhalen der lijn van het lokhert hunne opmerkzaamheid zocht gaande te maken. — Voorzeker bragt de wind, die ongelukkiger wijze naar die zijde woei de menschenlucht tot hen over, want hoe ik ook tuurde

en toefde, zij bleven vreedzaam op eenige schreden van den zoom van het woud, terwijl eenigen zich nedervleiden in het hooge riet, dat naar het digte woud voerde.

Tegelijker tijd trof mij een geluid het oor, dat veel overeenkomst had, alsof een escadron kavallerie chargeerde. en weldra zag ik tot mijne niet geringe ontsteltenis eene kudde wilde buffels over het plein galopperen, elkander regts en links porrende met de hoornen, de staart in de hoogte en den breeden nek naar den grond gekromd. — Zij renden in volle vaart het plein over, gelukkig eenige honderd schreden van mijne schuilplaats en verdwenen in het woud dat de geheele vlakte omringde. — Toen viel er een schot dat luid over de vlakte weergalmde: men hoorde het zonderlinge geroep der herten die elkander van afstand tot afstand waarschuwden, en daarop onderscheidde ik zeer duidelijk het verre gebrul van eenen tijger. — Onmiddelijk zond ik mijne beide manschappen naar de plaats waar Raden mas Djojo Admodjo gevuurd had, ten einde te vernemen wat er gaande was en tegelijker tijd nadere orders te vragen, dewijl ik te regt veronderstelde dat er thans geene gelegenheid zich meer zoude opdoen iets te schieten, terwijl het knallen van het schot eene panische schrik had moeten veroorzaken.

Ik zat niet lang natedenken over de oorzaak van dat schieten toen mijne beide manschappen met verhaaste schreden kwamen aanloopen, mij meldende dat de Luitenant mij verlangde te spreken.

En wat heeft Raden mas wederom geschoten, vroeg ik onwillekeurig. — Niets, werd mij geantwoord, doch haast u, het is eene perkara Matjan.

Aan de plaats gekomen waar de Luitenant in hinderlaag had gelegen vond ik hem in de hevigste gemoedsbeweging. niet zoo zeer uit vrees voor het gevaar, dat hij ontsnapt was, als wel uit verontwaardiging over de verregaande vermetelheid van eenen koningstijger, die zich niet ontzien had, hem te storen in zijn jagtvermaak, door op eene verraderlijke wijze het lokhert te bespringen.

Ik onderzocht opmerkzaam den bodem en wees den Luitenant op eene plaats slechts een zestal schreden van het gat verwijderd, alwaar de tijger op de loer scheen gelegen te hebben, men zag ten minste zeer duidelijk de sporen zijner klaauwen en van den vorm van zijn ligchaam.

Een pradjoerit had den Luitenant een dier aangewezen, dat hem verdacht voorkwam, doch meenende dat zulks een varken was, had men verder op hetzelve geen acht geslagen.

Even als een slang schuifelende over den grond had de tijger tegen den wind die plaats bekropen; zijne lafhartigheid redde den Luitenant het leven, want had de tijger den moed gehad in den kuil te springen, dan had hij voorzeker die drie personen, die in het naauwe gat geen gebruik konden maken van hunne wapens op eene jammerlijke wijze verscheurd.

Doch gelukkig gaf hij de voorkeur aan het bespringen van het lokhert. — Door den schok viel het dier ter aarde, zoodat de tijger over hetzelve heen tuimelde; het touw was gebroken in dien val, en als de wind zoo vlug, ijlde het beangstigde dier, in weerwil van verscheidene wonden, regelregt naar de dessa.

Beschaamd over het mislukken van zijnen sprong scheen de tijger er niet aantedenken zijne prooi te achtervolgen, wantrouwend sloeg hij zijne vlammende oogen naar de plaats alwaar hij wist dat menschen verborgen lagen, toen de kogel uit de buks van Djojo Admodjo hem fluitend voorbijvloog.

Onder het uiten van een woest gebrul, dat tot mijne hinderlaag was doorgedrongen, verdween de tijger in het hooge riet.

In de verschillende ontmoetingen, dien wij later met tijgers hadden, waarin de Raden mas steeds de hoofdrol speelde, maakte ik de opmerking dat de tijger in weerwil zijner verbazende krachten en vreesselijke wapenen een vreesachtig dier is en hij den mensch niet zal aanvallen dan verrassender wijze.

De Javaan verkeert steeds in de meening, dat hij een' Europeaan niet durft aanvallen, waarvan trouwens de voorbeelden zeer zeldzaam zijn, doch zulks is meer toeteschrijven dat de Europeanen zeldzaam ongewapend doordringen in het digtste der wildernissen en daarbij niet ongekleed gaan, zooals meestal de dessabewoners, wier naakte ledematen voorzeker den tijger doen watertanden. zoodat hij hen bespringt zooals hij zulks eenen aap zoude doen.

Gelukkig dat er in die streken zulk een groote overvloed aan wilde zwijnen is, waarmede de tijger zich kan voeden: slechts in den uitersten nood maakt hij gebruik van gra- om zijnen honger te stillen.

Paarde dit dier aan zijne sluwheid en krachten eenen geëvenredigden moed dan zoude men spoedig geheele be volkingen in de bosschen zien verdwijnen!

VAN DEN GHEIJN.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Van
April	13	Nederl. Ind.	Krabbe.	Mardam.	Pasoeroean.
„	14	„ „	Stoomschip Batavia.	C. C. L. Neyts.	Batavia.
„	—	Nederlandsche	Pictura	R H. Leonhardt.	Toeban.
„	15	„	Cornelia Geertruida.	C. E Hoeksma.	Banjoewangie.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum		Vlag	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Naar
April	13	Nederlandsche	Wilhelmina Cox.	M. P. Deibel.	Sumanap.
„	14	„	Atiatool Rachman.	Sech Oemar Bafadal.	Batavia via Samarang.
„	15	Nederl. Ind.	Stoomschip Menado.	A. A Couteron.	Molukk. „ Makass. en Timor.
„	—	Z. M.	„ Samarang.	Luit.-ter-zee 1ste kl. D'Hamecourt.	Koersstellende om de Oost.
„	—	Zweedsche	Catharina.	C. Olsson.	Nederland.
„	—	Nederlandsche	Ferdinand en Louis.	J. K. de Weerd.	Batavia.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Bestemming	Agenten
Oldenburger.	Ammerland.	Fosman.	San Francisco.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Stad Schiedam.	Wulp	Onbepaald.	„ „ „ „
id.	Johanna Maria Christina.	C. Gorter.	In Reparatie.	„ „ „ „
id.	Louise Jacoba Johanna.	Baumgarten.	Te Koop.	„ „ „ „
id.	Drie Vrienden.	L. P Andersson.	Onbepaald.	„ „ „ „
Amerikaansche	Witch.	Hultman.	China.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Zweedsche	Hebe.	Falkeberg.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
id	Catharina.	Olson.	id.	„ „ „
Nederlandsche	O. J. Packet.	Postma.	Onbepaald.	„ „ „
id.	Canton.	Tweehuis.	Macassar.	„ „ „
id.	Prins van Oranje	Artink.	Onbepaald.	„ „ „
id.	Zeenimph	Witsen Elias.	id.	„ „ „
id.	Jacoba Cornelia Clasina.	Delclisur.	Nederland.	„ „ „
id.	Arij Scheffer.	Kunst.	id.	J. F. van Leeuwen & Co.
id.	Minister Thorbecke.	C. van Duijn.	In Reparatie.	„ „ „ „ „ „
id.	Laurens Koster.	Koenen	Ter bevrachting	„ „ „ „ „ „
id.	Delftshaven.	Schaap qq.	Onbepaald.	B. Kopersmit & Co.
id.	Baltimore.	Brakke.	Onbepaald.	„ „ „ „
id.	Patriarch Semhiri.	G. G Lion.	Nederland.	„ „ „ „
Engelsche	Sophia Fraser.	Wilson.	Onbepaald.	Hill Broekman & Co.
id.	Fleda.	Saunders.	Nederland.	„ „ „ „
Bremer.	Franklin.	F. H. Stokman.	Reparatie.	B. J. van Eck & Co.
Nederland.	Stad Gouda.	K. D Breuning	Onbepaald.	„ „ „ „ „ „
id.	Gebrs. Houtman.	C. J. Bax.	Amsterdam.	„ „ „ „ „ „
id.	Broedertrouw.	G. Rotgans.	id.	„ „ „ „ „ „
Engelsche	Sea Witch	Devine.	Australie.	P. Kervel & Co.
Fransche	Concorde	Bertin.	Singapore.	„ „ „ „
Nederlandsche	Maria Elise.	M. van der Putte.	Ned via Probolingo.	„ „ „ „
id.	Everdina Elisabeth.	C. J. Ton es.	Onbepaald.	E. ten Brinck & Co.
Nederl. Ind.	Cheribon Paket.	W. T. Massingham.	In Reparatie.	Adam & Co.
id id.	L'Union.	G. Schuit.	id.	„ „ „
Belgische	Maria en Louisa.	van der Heijden.	Onbepaald.	„ „ „

Aangekomen Passagiers.

Met het stoomschip *Batavia*, officier van gezondheid van Lokhorst, de heeren Bester. van der Putte en echtgenoote, Marten, Banks, Baudoin, Bogaard, Z. M troepen en bannelingen

Vertrokken Passagiers.

Met het stoomschip *Menado*. Z. M. troepen en bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; de stoomschepen Etna, Onrust en Amsterdam; de schepen Oost India Pakket, Arij Scheffer, Prins van Oranje, Johanna Maria Christina, Faidul Mobarak, Franklin, Broedertrouw, Ammana Tulbarie, de Stad Schiedam en Jacoba Cornelia Clasina; de stoomschepen Macassar en Batavia; de barken Fathal Maän, Saijan Maskoer, Salma, Drie Vrienden, Delftshaven, Louisa Jacoba Johanna, Fathool Joesoer, Soedul Gair, Baltimore, Naim Balgijer, Abool Hair, Alhamadanie, Kim Tianhoat, Zein, Gebroeders Houtman, Fathul Karim, Fleda, Nawan Eljoesoor, Banka, de Stad Gouda, Marion Macentijre, Maijmoon, Zeenimph, Minister Thorbecke, Everdina Elizabeth, Concorde, Banel Gair, Hebe, Canton. Witch, Maria Elise, Ammerland, Maria en Louisa, Java en Pictura; de brikken So-Ootdin, Sophia Fraser, Fathal Hair, Cornelia Geertruida en Fathus Seroer; de schoeners Sarie Tengaroong, Hoseeng, Bil Madjiet, L'Union, Sea Witch, Bintang Tjaigoan, So-Ookdin en Venus; de kotters Riengit en Krabbe.

SUMANAP.

AANGEKOMEN.

4 April. Het Ned. Ind schip *Foolkool Haer*, gezagv. Said Mooksim bin Abdola bin Sech Aboebakar, van Soerabaya den 26sten Maart.

5 April. De Ned. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, van Passoeroeang den 1sten April.

VERTROKKEN.

6 April. De Ned. Ind. bark *Bacht Mastora*, gezagv. Said Machmoot bin Aloei Alhabassij naar Bonthain.

9 April. De Ned. bark *Carolina*, gezagv. L. Struijk, naar Wijnkoopsbaaij.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De Nederl. Ind. schoeners Mansoer, Sie Damar, Mefrejool Moelook en Bella; de brikken Machmoedie en Sie Kanoegrahan; de kotters Noorsasie en Mabroek; de schepen Ernst Willem en Foolkool Haer.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 14den tot en met den 16den April 1859.

AANVOER.

Van Samarang per het Ned. schip *Jacoba Cornelia Clasina*, gezagv. Delclisur, agenten Schimmelpenninck en Co.

8 kisten diversen, van Brero; 1 kistje inhoud. onbekend, Tanre 2 kistjes droogerijen, Rosemeier; 2 kisten diversen, Scherius: 2 kisten ijzer-werk, L. G. van Lakerveld en Co; 9 kisten koopmanschappen, 1 monsterpakje, 25 kisten champagne, 3 kisten manufacturen, J. F. van Leeuwen en Co; 4 kisten diversen, Hill Broekman en Co; 6 kisten koopmanschappen, 1 kist schoenen, P. Kervel en Co; 25 collies diverse provisien, B. Kopersmit en Co; 150 vaatjes boter, 100 kisten genever, 100 balen manufacturen, 1 monsterpakje. Schimmelpenninck en Co; 1 krandjang tuigen, Anemaet en Co; 5 kisten manufacturen, 2 kisten siropen en vruchten, Gebr. van Delden; 79 kisten provisien, 37 kisten zoetemelksche kazen 5 picols leidsche dito, 1 kist rhijnwijn, McMillan Marten en Co; 24 collies diversen, 46 collies provisien, 75 vaatjes boter, 389 collies manufacturen, suikerwerk, verfwaren en koopmanschappen, diverse personen.

Van Rembang per het Ned. Ind. schip *Java*, gezagv. Worthington, agenten Schimmelpenninck & Co.

56 planten, 30 collies diverse koopmanschappen, 3 paarden en kleinigheden, Gezagvoerder.

UITVOER.

Naar Sumanap per de Ned. Ind. brik *Atiatool Rachman*, gezagv. Sech Oemar Bafadal.

Ballast.

Naar Nederland per het Zweedsche schip *Catharina*, gezagv. C. Olsson.

7997$^{66}/_{100}$ picols suiker, Schimmelpenninck & Co; 278$^{35}/_{100}$ picols suiker, Fraser Eaton & Co.

Naar Banjermassing per het Ned. schip *Derkina Titia*, gezagv. P. Esink

2 kisten kain pandjang N. H. M.; 50 picols aardappelen, Gezagv.; 244$^{90}/_{100}$ picols Eng. ijzer, Fraser Eaton & Co; 50 kelders genever, Schimmelpenninck & Co, en kleinigheden.

Naar Batavia per het Ned. schip *Ferdinand en Louis*, gezagv. de Weerd.

2 kisten koopmanschappen, Mathieu Ebbs Ruijs & Co: 3 kisten en vaten inhoudende ijzerwerk, J. F. van Leeuwen & Co; 10 banken, 10 stoelen, 2 kisten rhijnwijn, Anemaet & Co.

Marktprijzen.

Suiker N°. 16 per picol *f* 19.—
Koffij nominaal.
Rijst (carga) per kotjang. *f* 130 à *f* 150.—
Id. (witte) „ „ *f* 160 à *f* 165.—
Koehuiden per 100 st. nominaal.
Arak per legger *f* 50.—
Olie (Klapper) *f* 14.—
Olie (Katjang)
Kadjang Matten
Rotting. *f* 9 à *f* 12.—
Wisselkoers Pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Vrijdag den 22sten April 1859.
's avonds ten half zeven ure.
Bediening van het H. Avondmaal.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH KATHOLIEKE EEREDIENST.

Aanstaande Donderdag den 21sten April,
's morgens ten 7 ure.
DIENST:
's avonds van 6 tot 8 ure.
AANBIDDING VAN HET ALLERHEILIGSTE.

Vrijdag den 22sten April 's morgens ten 7 ure en
's avonds ten half 7 ure.
LIJDENS SERMOEN.

Zaturdag den 23sten April, 's morgens
ten half 7 ure.
WIJDING VAN HET DOOPWATER,
en ten 7 ure.
DIENST.

Zondag den 24sten April.
HOOGFEEST VAN PASCHEN.
's morgens ten half 9 ure.
DIENST.
en 's avonds ten half 9 ure.
LOF.

Maandag den 25sten April.
TWEEDE PAASCHDAG
's morgens ten half 9 ure.
DIENST.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. van Bakkenes & Co te *Amsterdam* en W. J. van Harre Noman te *Leiden*.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO TE SOERABAYA.